

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Korzo 13

Poslovni broj: 7 UsI-2122/13-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sucu Antunu Žagaru, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Danijele Romanik Bacanović, u upravnom sporu tužitelja Općine Karlobag, Karlobag, Trg dr. Franje Tuđmana 2, kojega zastupa opunomoćenik Petar Tomljanović, odvjetnik u Senju, Silvija Strahimira Kranjčevića 3/d, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, radi uklanjanja građevine, 7. prosinca 2015. godine,

presud i je

I. Poništava se rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja KLASA: UP/II-362-02/13-21/660, URBROJ: 531-07-2-2-1-13-3 od 27. rujna 2013. godine i rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, Sektora građevinske inspekcije, Područne jedinice u Gospiću KLASA: UP/I-362-02/13-02/1344, URBROJ: 531-07-1-8-7-13-02/JJ od 14. kolovoza 2013. godine.

II. Predmet se vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, Sektora građevinske inspekcije, Područne jedinice u Gospiću KLASA: UP/I-362-02/13-02/1344, URBROJ: 531-07-1-8-7-13-02/JJ od 14. kolovoza 2013. godine naređeno je investitoru Općini Karlobag, ovdje tužitelju, uklanjanje šetnice tlocrtnih dimenzija; trase 1. dužine 668,87 m i trase 2. dužine 341,47 m šire 3,0 m, zatrpavanjem izvedenog širokog iskopa, izgrađene bez pravomoćnog rješenja za građenje, na k.č.br. 6051 k.o. Cesarica i dr., s upozorenjem da će se uklanjanje izvršiti putem druge osobe ukoliko ga tužitelj u roku od 15 dana ne izvrši sam, uz obrazloženje da je tužitelju za predmetnu građevinu izdano rješenje za građenje Ličko – senjske županije, Upravnog odjela za graditeljstvo zaštitu okoliša i prirode te komunalno gospodarstvo KLASA: UP/I-361-06/12-01/75, URBROJ: 2125/1-08-13-11 od 25. ožujka 2013. godine, u svezi kojeg se prvostupanjski inspektor obratio donosiocu rješenja za građenje s upitom je li rješenje pravomoćno, a kako odgovor nije zaprimljen, utvrđeno je da se ima smatrati da predmetno rješenje o građenju nije pravomoćno.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženik rješenjem KLASA: UP/II-362-02/13-21/660, URBROJ: 531-07-2-2-1-13-3 od 27. rujna 2013. godine odbio.

Tužitelj je protiv tuženika pravodobno ovome Sudu podnio tužbu kojom osporava zakonitost navedenog rješenja. U tužbi u bitnom navodi da su prvostupanjsko tijelo i tuženik bez zakonskog uporišta zaključili da predmetno rješenje za građenje nije postalo pravomoćno, i

to na temelju činjenice da se donosilac rješenja na upit građevinskog inspektora je li rješenje pravomoćno nije očitovao. Ističe da je, da bi iz šutnje tijela da odgovori na upit nastupila presumpcija da je odgovor na upit negativan, potrebno da je takva presumpcija izrijekom propisana zakonom, što u konkretnoj stvari nije slučaj. Nadalje ističe da je predmetno rješenje za građenje nedvojbeno postalo pravomoćno jer je tužitelj jedina stranka koja je sudjelovala u postupku donošenja rješenja. Dodaje da pravomoćnost nastupa u trenutku kada stranka više ne može izjaviti žalbu i da je klauzula pravomoćnosti samo deklaratorne naravi, pa da je stoga prvostupanjsko tijelo samo trebalo utvrditi da je rješenje postalo pravomoćno. Predlaže da Sud provede dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka, pa da po provedenom postupku poništi osporeno rješenje tuženika i prvostupanjskog tijela, a inspekcijski postupak obustavi.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iz osporenog rješenja i predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.

Sud je održao ročište za raspravu 4. prosinca 2015. godine, na koje je pristupio samo tužitelj, a kako je tuženik uredno pozvan, ročište je održano u njegovom odsustvu.

Tužitelj je na ročištu izjavio da ostaje kod navoda iznesenih u tužbi i upravnom postupku koji prethodio ovome sporu. Istakao je da nadležno tijelo koje je izdalo rješenje za građenje po zahtjevu tužitelja nije izdalo klauzulu pravomoćnosti, kao što se nije ni očitovao na upit građevinskog inspektora je li rješenje pravomoćno, ali da iz toga prvostupanjsko tijelo nije imalo nikakvog zakonskog uporišta zaključiti da to rješenje ne bi bilo pravomoćno, jer je jedina stranka u postupku bio tužitelj.

Među strankama u ovome sporu je sporno je predmetno rješenje za građenje postalo pravomoćno.

Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovoga upravnog spora te u spisu predmeta upravnog postupka koji je ovom sporu prethodio.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev osnovan.

U prvom redu, u pravu je tužitelj da nema zakonskog uporišta, da su stoga što se donosilac rješenja po upitu građevinskog inspektora je li rješenje za građenje pravomoćno nije očitovao, prvostupanjsko tijelo i tuženik mogli zaključiti da predmetno rješenje nije postalo pravomoćno.

Nadalje, prema odredbi članka 13. Zakona općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09) rješenje postaje pravomoćno kada se protiv njega više ne može izjaviti žalba ni pokrenuti upravni spor.

Prema mišljenju Suda, sukladno citiranoj odredbi, pravomoćnost nastupa u trenutku kada se protiv rješenja više ne može izjaviti žalbu ni pokrenuti upravni spor, pri čemu klauzula pravomoćnosti ima samo deklaratornu narav.

Isto tako, tijelo koje donosi rješenje nije ovlašteno uskratiti ovjeru pravomoćnog rješenja klauzulom pravomoćnosti, a zbog takvog nezakonitog postupanja donositelja rješenja za stranku ne mogu nastupiti štetne posljedice.

Slijedom navedenog, Sud je našao da upravna tijela nisu pravilno utvrdila da predmetno rješenje za građenje nije postalo pravomoćno, stoga je na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10 i 143/12, 152/14 dalje: Zakon o upravnim sporovima) tužbeni zahtjev valjalo usvojiti, a kako na temelju činjenica utvrđenih u ovome sporu i upravnom postupku koji je ovome sporu prethodio Sud nije mogao meritorno riješiti stvar, predmet je vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjsko tijelo će pravilno utvrditi je li predmetno rješenje za građenje u vrijeme pokretanja inspekcijskog postupka postalo pravomoćno.

Sukladno članku 81. Zakona o upravnim sporovima u ponovnom postupku prvostupanjsko tijelo je vezano pravnim shvaćanjem i primjedbama ovoga Suda.

Budući da tužba nije odbačena, niti je tužbeni zahtjev odbijen, sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12, 157/13, 110/15) tužitelj nije u obvezi plaćanja sudske pristojbe.

U Rijeci, 7. prosinca 2015. godine

S u d a c

Antun Žagar, dipl. iur., v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

Dostaviti:

- opunomoćeniku tužitelja Petru Tomljanoviću, odvjetniku u Senju, Silvija Strahimira Kranjčevića 3/d
- tuženiku Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, uz spis predmeta upravnog postupka

Za točnost otpavka – ovlaštena službenica

Danijela Romanik Bacanović